

[Niels Andersen.]

tryk herfor, enig med udvalget om, at de kontraktforhold, der indgås efter lovens ikrafttræden, skal beskattes. Problemet er udelukkende knyttet til de bestående kontraktforhold, og det er i den offentlige debat blevet fremført, at en række mennesker vil kunne opfatte den foreslåede lovgivning som en gemenhed, som det er udtrykt i et af dagspressens blade. Med henvisning til den gældende lov og til den praksis, der udtrykkelig har været godkendt af ligningsmyndighederne, mener man, at lovgivningsmagten rent moralsk gør noget forkert, når den ændrer betingelserne for sådanne kontraktforhold. Hvordan er forholdet reelt i dette spørgsmål? Efter anden verdenskrig har ligningsdirektoratets første afdeling fået mange forespørgsler om, hvorledes firmaer kunne lave pensionsordninger for deres funktionærer, idet man ville søge at undgå dobbeltbeskatning samt opnå visse skattemæssige lempelser i lighed med dem, der gælder for tjenestemænd. Ligningsdirektoratet udviklede derefter en praksis på dette område.

Man godkendte en lang række pensionsordninger for firmaer og selskaber som skattefri. Der er imidlertid et problem med hensyn til firmaernes præmieindbetaling. Denne præmieindbetaling kan trækkes fra af firmaet; når pensionen kommer til udbetaling som årlige beløb til den pensionerede, beskattes den som normal indkomst. Det samme gælder, hvis der af firmaet for opsparingsbeløb købes en livrente. Ligningsdirektoratet er imidlertid kommet ind på den praksis, at arbejdsgiverens bidrag til en kapitalforsikring, der udbetales den ansatte, også kan trækkes fra; og når kapitalbeløbet bliver udbetalt funktionæren ved hans afsked fra firmaet, tilskrives denne udbetaling formuen ligesom almindelige livsforsikringsbeløb. Når firmaet kan trække de indbetalte bidrag fra og modtagerne får dem udbetalt uden indkomstbeskatning, er beløbene altså reelt fuldstændig skattefri. Det må nu anses for at være en grundfæstet praksis i ligningsdirektoratet, men denne praksis har ingen lovhjemmel. Den er uheldig og stridende imod forholdets natur, idet man drager en dobbelt analogi, dels for pensionsforsikringer med hensyn til indbetalingerne, dels for kapitalforsik-

ringer med hensyn til det samlede beløbs udbetaling. Derved er man kommet uden om reglerne om beskatning af pensioner og livrenter, og man er kommet uden om 600 kr.s reglen for betalte pensionspræmier. Derfor er denne praksis juridisk forkert. Man kan ikke sige, at det er et overgreb, at den ændres ved det foreliggende lovforslag. Den nye retstilstand bringer ensartethed og rimelighed og lige vilkår. Den rammer ikke de beløb, der allerede er opsparet, allerede er indbetalt til pension; det er kun de fremtidige indbetalinger, der stilles lige med andre former for opsparing og andre pensionsordninger. Hvis det er urimeligt, er nye indtægtskatter også urimelige, for de vedtages i marts måned for indtægter, som er tjent i det foregående år.

Det foreliggende lovforslag beskatter altså ikke det beløb med påløbende renter, som er indbetalt inden 1. januar 1958. Det spørgsmål, der bliver tilbage, er så, om de bestående forhold fortsat skal være skattefri. Det hørte vi at det ærede medlem hr. Foged ønskede at gå ind for, men her vil jeg gerne for at illustrere dette anføre, at hvis man tænker sig 30 år frem i tiden, hvor to mennesker skal have deres kapitalpension udbetalt, skal den ene måske aflevere 25 pct., mens den anden ikke skal aflevere noget. Man kan spørge, om det er heldigt at gennemføre en lovgivning, som i den grad forskelsbehandler borgerne. Sagen har været fremført og grundigt gennemdrøftet i udvalget. Det kan være et spørgsmål, om det er forsvarligt og moralsk rigtigt, når der første gang skal lovgives om dette forhold, at undtage de bestående kontraktforhold, og det kan være uhyre svært at afgøre. Hvis pressen, som i særlig grad er talsmand for den offentlige mening, kan kaste mere lys over denne sag og f. eks. belyse sådanne personers indstilling, der ikke er kontraktindehavere af den nævnte art, må det hilses med glæde, og kan den offentlige debat føre en overbevisende argumentation frem, er det også min opfattelse, at udvalget er modtageligt herfor.

Jeg er for så vidt helt enig med det ærede medlem hr. Hans Knudsen i, at oppositionens beskatningsform, hvorefter en tiendedel af beløbet skulle lægges til indkomsten hvert år, i høj grad virker kinesisk. Det er i det hele taget et spørgsmål, om man ikke